

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna w restrukturyzacji w W. (poprzednio (...) Spółka Akcyjna w W.) w dniu 7 lutego 2019 roku wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew o zasądzenie od pozwanej I. M. kwoty 8896,97 zł wraz z odsetkami od poszczególnych kwot wynikających z faktur i dat oraz kosztami procesu. Powódka dochodzi nieopłaconych przez pozwaną faktur VAT, które wystawiła pozwanej na podstawie umowy o współpracy stron.

Dnia 19 marca 2019 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem powódki, który wskutek sprzeciwu pozwanej utracił moc, a sprawa została przekazana tutemu Sądowi do rozpoznania.

Pozwana zakwestionowała roszczenie powoda co do zasady i wysokości. Potwierdziła, że zawarła z powódką ustną umowę o współpracy, jednak podniosła, że nie została ona potwierdzona na piśmie. Zakwestionowała zawarcie pisemnej umowy o współpracy stron, jak również obciążenie pozwanej karą umowną w kwocie 5000 zł za rozwiązanie tej umowy, albowiem nigdy ona nie obowiązywała. Zarzuciła niewykazanie kwot, których żąda powódka ze względu na brak dokumentów.

Powódka nie wyraziła zgody na złożoną przez pozwaną propozycję ugody sądowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. M. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nabywała od (...) Spółki Akcyjnej w W. prasę, która była dostarczana do prowadzonego przez nią punktu sprzedaży prasy na terenie N..

Bezsporne.

Przedstawicielem kolportażowym (...) Spółki Akcyjnej na terenie województwa (...) był S. S., który negocjował z odbiorcami prasy warunki umowy na sprzedaż prasy. W N. obsługiwał kilka punktów. Niektóre umowy, aby przyspieszyć dostawę prasy, na prośbę klienta były zawierane w ten sposób, że po telefonicznym ustaleniu warunków tej umowy S. S. zazwyczaj wypełniał pierwszą stronę druku umowy w zakresie procentów, rabatów, okresu umowy, następnie przysyłał ją klientowi drogą elektroniczną, odbiorca drukował ją, podpisywał i odsyłał mu podpisany skan umowy. Zdarzały się przypadki, że klient w porozumieniu z handlowcem samodzielnie wypełniał pierwszą stronę umowy i potem odsyłał skan z podpisami. S. S. po otrzymaniu skanu umowy podpisanego przez klienta stawiał na nim parafy oraz stwarzał dokument „kalkulator” ze wszystkimi danymi klienta i warunkami umowy. S. umowy z parafami S. S. trafiała dalej do D. (...) Sprzedaży w W. drogą elektroniczną, aby przyspieszyć proces uruchomienia sprzedaży. Dział (...) Sprzedaży po otrzymaniu dokumentów wprowadzał dane i sprawdzał klienta, a dalej przekazywał dokumenty do dyrekcji, do akceptacji i podpisu dyrektora. Po wysłaniu podpisanego skanu umowy oraz uzyskaniu akceptacji dyrekcji rozpoczynała się dostawa prasy.

Odbiorca po wysłaniu S. S. drogą elektroniczną podpisanego skanu umowy musiał dosłać mu jeszcze podpisany oryginał umowy albo wysłać oryginał do siedziby w W.. Dział (...) Sprzedaży odsyłał podpisany egzemplarz umowy do odbiorcy, pod warunkiem, że otrzymał już oryginał. Czasami się zdarzało, że klient odsyłał umowę na adres rozdzielni prasy, gdzie umowa ginęła. Jeśli oryginał umowy nie docierał do W., to nie stanowiło to przeszkody w dostawie prasy.

Miała miejsce sytuacja, kiedy to w trakcie jazdy samochodem służbowym w pasie nadmorskim S. S. miał poważną kolizję drogową. Przewoził wówczas część dokumentów, które mogły zostać we wraku pojazdu.

(...) Spółka Akcyjna w restrukturyzacji w W. posiada kopię umowy o współpracy w zakresie sprzedaży prasy zawartej w dniu 30 czerwca 2017 roku, w której jako odbiorcę wskazano T. - (...). Opatrzona jest parafami jej ówczesnego przedstawiciela kolportażowego S. S., rubryka na podpis dostawcy pozostaje pusta, a w miejscu na podpis odbiorcy figuruje sporządzone pismem ręcznym, nieczytelnie nazwisko (...). Umowa przewidywała, że w przypadku m.in.

wypowiedzenia przez odbiorcę umowy o współpracy w niektórych przypadkach dostawca może żądać od odbiorcy kary umownej równej dwukrotności deklarowanej wartości sprzedaży miesięcznej, nie mniej niż 4000 zł (§ 6 ust. 2).

Dowód:

- umowa i załącznik (kopia) k.44-47, 48, 101-104, 105;

- zeznania świadka S. S. k.263-265.

Powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wystawiła z tytułu sprzedaży prasy następujące faktury Vat, gdzie jako nabywcę wskazała I. M.: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...); (...). Wystawiła również potwierdzenia sprzedaży prasy. Dokumenty te nie są opatrzone podpisami.

Dowód:

- faktury i potwierdzenia sprzedaży prasy k. 59-96, 118-193,

W dniu 4 grudnia 2017 roku powódka wezwała pozwaną do zaprzestania naruszeń umowy i wznowienia sprzedaży prasy najpóźniej do dnia 15 grudnia 2017 roku, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

Następnie w dniu 21 grudnia 2017 roku powódka wezwała pozwaną do zaprzestania naruszeń umowy i wznowienia sprzedaży prasy najpóźniej do dnia 3 stycznia 2018 roku, pod rygorem wypowiedzenia umowy i obciążenia karą umowną.

Kolejnym wezwaniem z dnia 29 stycznia 2018 roku powódka wezwała pozwaną do zaprzestania naruszeń umowy i wznowienia sprzedaży prasy, pod rygorem wypowiedzenia umowy i obciążenia karą umowną.

Dowód:

- wezwanie z dnia 4.12.2017 r. k.49, 115,

- wezwanie z dnia 21.12.2017 r. k.50, 111,

- wezwanie z dnia 29.01.2018 r. k.51, 114,

Pozwana skierowała do powódki pisemne oświadczenie, w którym wypowiedziała umowę o współpracy podając jako przyczynę chorobę, która uniemożliwia jej wykonywanie przedmiotowej umowy.

Dowód:

- oświadczenie pozwanej k.52, 116,

Pismem z dnia 9 lutego 2018 roku powódka obciążyła pozwaną karą umowną w wysokości 5.000 zł, w związku z wypowiedzeniem przez pozwaną umowy o współpracy przed upływem terminu, na jaki została zawarta. Poinformowała, że rozwiązanie umowy następuje z dniem 24 lutego 2018 roku.

W tym samym dniu powódka wystawiła na pozwaną notę obciążeniową (...) z tytułu obciążenia karą umowną na kwotę 5.000 zł płatną do dnia 23 lutego 2018 roku.

Dowód:

- pismo powódki z dnia 9.02.2018 r. k.53, 112,

- informacja dotycząca podstawy wyliczenia kary k.54, 113,

- nota 0090422540 k.55, 110,

W odpowiedzi pismem z dnia 14 lutego 2018 roku pozwana poinformowała, że nie uznaje wystawionej noty i odsyła ją. Zwróciła się o przesłanie jej umowy, która stanowi podstawę obciążenia karą.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 14.02.2018 r. k.56, 109, 117,

- potwierdzenie nadania k.58,

Powódka w dniu 16 października 2018 roku wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 8238,98 zł. Pozwana w piśmie z dnia 30 października 2018 roku zwróciła się do powódki o przesłanie dokumentów potwierdzających jej zadłużenie.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 30.10.2018 r. k.57 verte,

Wezwaniem do zapłaty z dnia 21 stycznia 2019 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 8870,12 w terminie 10 dni. Powódka poinformowała pozwaną, że taki jest jej stan zadłużenia na dzień 21 stycznia 2019 roku.

W piśmie z dnia 12 lutego 2019 roku pozwana ponownie zwróciła się o przesłanie dokumentacji, na podstawie której została naliczona kwota 8870,12 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.97, 100,

- pismo pozwanej z dnia 12.02.2019 r. k.106 wraz z potwierdzeniem nadania k.108.

Stan faktyczny w zakresie, w jakim nie był bezsporny, Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.), z których strony wyciągały częściowo odmienne wnioski oraz zeznań świadka S. S.. Sąd jako szczerze i prawdziwe ocenił zeznania przesłuchanego w sprawie świadka, przy czym świadek ten nie pamiętał okoliczności zawarcia spornej umowy o współpracę, której kopia jest w posiadaniu pozwanej, jak również w jaki sposób powódka uzyskała przedmiotową kopię umowy. Świadek nie pamiętał w szczególności, czy zwracał się o oryginał umowy do pozwanej, czy oryginał tej umowy zaginął. Wskazywał jedynie na różne możliwe przypadki zaginięcia oryginału umowy, jakie zdarzały się w przyszłości. Strony pozwana zakwestionowała obowiązywanie pisemnej umowy, a z ostrożności również autentyczność złożonego pod nią podpisu. Powódka nie nadesłała oryginału spornej umowy, mimo takiego wniosku pozwanej, i również z tego powodu nie jest możliwa weryfikacja podpisu pozwanej. Porównując wizualnie podpis (jedynie nazwiskiem) mający pochodzić pozwanej na tej umowie z pozostałą niekwestionowaną korespondencją pochodzącą od pozwanej, nie można wykluczyć, że podpis pod sporną umową nie został złożony przez pozwaną, a ciężar wykazania, że jest inaczej, spoczywa na powódce (art. 6 k.c.). Powódka mimo wyraźnego zarzutu pozwanej w tym przedmiocie, które to stanowisko było jej znane na etapie korespondencji przedprocesowej, nie przedłożyła żadnego dowodu na okoliczność faktycznej dostawy prasy na rzecz pozwanej wynikającej ze spornych faktur, a wystawione faktury i potwierdzenia sprzedaży nie mają nawet waloru dokumentu prywatnego, gdyż nie są opatrzone podpisem powódki (art. 245 k.c.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę swoich roszczeń powódka upatrywała z zawartą z pozwaną umową o współpracę oraz art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W świetle ustalonego stanu faktycznego pozwana nabywała w ramach prowadzonej działalności gospodarczej od powódki prasę, ale ciężar wykazania, że współpraca stron odbywała się na podstawie pisemnej umowy o współpracy w zakresie sprzedaży prasy zawartej w dniu 30 czerwca 2017 roku, przewidującej między innymi dochodzoną niniejszym pozwem karę umowną, spoczywał na powódce (art. 6 k.c.). Sąd nie tracąc z pola widzenia, że powódka dysponuje jedynie kopią tej umowy, rozważał, czy przedmiotowa umowa nie została zawarta w formie dokumentowej. Niemniej jednak zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie osoby, od której pochodzi podpis pod umową w miejscu przeznaczonym dla odbiorcy. W szczególności powódka, na której spoczywał ciężar dowodu w tym przedmiocie (art. 6 k.c.), nie wykazała, że to pozwana złożyła swój podpis pod sporną umową jako odbiorca, akceptując warunki tej umowy oraz, że to pozwana wysłała powódce czy też jej przedstawicielowi handlowemu skan podpisanej przez siebie umowy (art. 77² k.c.). Zwraca uwagę, że gdyby w istocie powódka uzyskała podpisany skan umowy od pozwanej drogą elektroniczną, to powinna naprowadzić na tę okoliczność stosowne dowody, w szczególności przedstawić ciąg korespondencji elektronicznej z pozwaną, na podstawie której weszła w posiadanie kopii umowy (art. 77³ k.c.). Jak wskazano wyżej, zeznania przesłuchanego w sprawie świadka, który nie pamiętał okoliczności zawarcia przedmiotowej umowy, nie dały podstaw do czynienia nawet domniemań faktycznych (art. 231 k.p.c.), że umowa stron została zawarta w formie dokumentowej. Tymczasem przyjęcie, że umowa stron została rzeczywiście zawarta w formie dokumentowej nie może opierać się na jakichkolwiek domysłach, czy domniemaniach.

Tym samym powódka nie wykazała zasadności obciążenia pozwanej dochodzoną pozwem karą umowną w kwocie 5000 zł wynikającej z umowy, gdyż w sprawie nie wykazano, że taka umowa została między stronami zawarta, że pozwana akceptowała takie a nie inne jej warunki. W zakresie pozostałej dochodzonej pozwem kwoty tytułem sprzedanej prasy sąd przyjął, że powódka nie wykazała faktycznej sprzedaży i dostarczenia prasy, wobec wyraźnego zarzutu pozwanej we przedmiocie nieudokumentowania tego roszczenia. Sąd nie traci z pola widzenia, że pozwana w toku procesu złożyła propozycję ugody sądowej polegającej na spłacie kwoty odpowiadającej wartości sprzedanej prasy wynikającej z faktur, z wyjątkiem kary umownej. Niemniej jednak powódka nie wyraziła zgody na zawarcie ugody, a powyższa propozycja ugodowego zakończenia sporu nie stanowi uznania powództwa w tej części, czy też przyznania faktycznej sprzedaży i tym samym dostarczenia prasy na rzecz pozwanej. Ciężar dowodu spełnienia tego świadczenia na rzecz pozwanej spoczywał również na powódce (art. 6 k.c.).

Stąd powództwo w całości oddalono, o czym sąd orzekł jak w pkt I sentencji.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił art. 98 k.p.c. Pozwana wygrała sprawę w całości. Poniesione przez nią koszty procesu stanowią w sumie 1817 zł, na którą składa się opłata skarbową od pełnomocnictw 17 zł oraz kwota 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) adekwatnie do wartości przedmiotu sporu, stąd rozstrzygnięcie jak w punkcie II sentencji.

Sygn. akt XI GC 816/19

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

S., dnia 2 grudnia 2019 r.